

תת"ע 9285/09/17 - סעיד קיס נגד מדינת ישראל

בית משפט השלום לתעבורה בעכו

תת"ע 9285-09-17 מדינת ישראל נ' קיס
תיק חיצוני: 90210404597

בפני	כבוד השופטת אסתר טפטה-גרדי
המבקש	סעיד קיס
נגד	
המאשימה	מדינת ישראל

החלטה

הובאה בפני בקשה לביטול פסק הדין בו נדון המבקש בהעדרו, ביום 7.11.17.

בפסק הדין הורשע המבקש בגין ביצוע עבירה, מיום 12.9.17, של נהיגה כנהג חדש ללא מלווה, בשלושת החודשים הראשונים מיום קבלת הרישיון. על המבקש הוטלו פסילה לתקופה של 3 חודשים, פסילה על תנאי של 3 חודשים למשך שנתיים וקנס בסך 1,200 ₪.

נוכח בקשת ב"כ המבקש לעיכוב גזר הדין עד להחלטה סופית בבקשה, ביהמ"ש הורה על עיכוב ככל שיפקיד המבקש סך של 500 ₪ בקופת ביהמ"ש. ביום 20.12.17 הופקד הסכום.

בבקשתו טען ב"כ המבקש כי המבקש סבר בטעות כי הדיון בתיק זה נדחה ליום 9.1.18, יחד עם דיון נוסף שנדחה בתיק אחר של המבקש הקבוע בפני מותב אחר בביהמ"ש זה. כן נטען כי המבקש לא ביצע את העבירה וכי היה אתו מלווה.

בהודעה נוספת, מיום 7.12.17, תיקן והוסיף ב"כ המבקש כי בעת ביצוע העבירה - 12.9.17 - כלל לא חלה על המבקש חובת ליווי. להוכחת דבריו צרף ב"כ המבקש את רישיון המבקש בו צוין כי חובת מלווה 24 שעות ביממה חלה על המבקש עד יום 29.12.16 וחובת מלווה בלילה חלה עד יום 29.3.17, ומכאן שתקופות הליווי ביום ובלילה הסתיימו טרם מתן הדו"ח.

המשיבה מסרה בתגובתה כי לא הייתה סיבה לאי התייצבות המבקש בדיון מאחר שההזמנה לדין נמסרה לו ביד.

המסגרת המשפטית

סעיף 240 לחוק סדר הדין הפלילי מאפשר לדון אדם בהיעדר וקובע חזקה כי אם הוזמן ולא התייצב בבית המשפט יראוהו כמודה בכל העובדות שנטענו, וכי בית המשפט רשאי לדונו בהיעדר. נביא בקצרה את נוסח הסעיף.

עמוד 1

"240. (א) בעבירות לפי פקודת התעבורה, או לפי פקודת ביטוח רכב מנועי [נוסח חדש], תש"ל-1970, שלא גרמו לתאונת דרכים שבה נחבל אדם חבלה של ממש, בעבירות שנקבעו כעבירות קנס או בעבירות לפי חיקוק אחר ששר המשפטים, באישור ועדת החוקה חוק ומשפט של הכנסת קבע, יחולו סדרי דין אלה:

.....

- (א) 2 נאשם שהוזמן ולא התייצב בבית המשפט בתחילת המשפט או בהמשכו, יראוהו כמודה בכל העובדות שנטענו בכתב האישום, זולת אם התייצב סניגור מטעמו;
- (א) 3 בית המשפט רשאי לדון נאשם לפי הוראות פסקה (2), שלא בפניו, אם הוא סבור שלא יהיה בשפיטתו על דרך זו משום עיוות דין לנאשם ובלבד שלא יטיל עליו עונש מאסר.....
- (ב) על פסק דין מרשיע שניתן לפי סעיף קטן (א), יחולו הוראות סעיף 130(ח) ו-(ט).

נמצאנו למדים כי בכל מקרה שנאשם הוזמן ולא הופיע לבית המשפט, הרי ניתן לדונו בהיעדר. אולם בית משפט רשאי לבטל את פסק הדין שניתן בהיעדר (את הכרעת הדין או את גזר הדין, או את שניהם).

אמות המידה המנחות את ביהמ"ש בבואו להחליט בבקשה לביטול פסק דין קבועות בס' 130(ח).

(ח) נגזר דינו של הנאשם בחטא או בעוון שלא בפניו, רשאי בית המשפט, על פי בקשת הנידון, לבטל את הדין לרבות את הכרעת הדין וגזר הדין אם ניתנו בהעדרו, אם נוכח שהיתה סיבה מוצדקת לאי התייצבותו או אם ראה שהדבר דרוש כדי למנוע עיוות דין; בקשה לפי סעיף קטן זה תוגש תוך שלושים ימים מהיום שהומצא לנאשם פסק הדין אולם רשאי בית המשפט לדון בבקשה שהוגשה לאחר מועד זה אם הבקשה הוגשה בהסכמת התובע.

הסעיף קובע שני טעמים המצדיקים ביטול פסק דין:

א. קיום סיבה מוצדקת לאי התייצבותו של המבקש במשפטו.

ב. גרימת עיוות דין למבקש כתוצאה מאי ביטול פסק הדין.

התנאים אינם מצטברים. מכאן שאם עלול להיגרם למבקש עיוות דין עקב נעילת שיערי ביהמ"ש בפניו, ביהמ"ש ייעתר לבקשתו לביטול פסה"ד, גם אם אי התייצבותו נבעה מרשלנות בלבד. אולם אם אין קיים חשש כאמור נדרשת סיבה מוצדקת להיעדרות, ואם אין בידי המבקש סיבה כאמור ידחה ביהמ"ש את בקשתו.

בבואו להכריע בבקשה, על ביהמ"ש לשקול מגוון רחב של שיקולים, ביניהם, חומרת העבירה, הזמן שעבר מאז נשפט, הבעיות הטכניות שמעורר הביטול, האינטרס הציבורי שביעילות הדין לעומת אינטרס הנאשם, ועוד.

לענייננו, אין מחלוקת בין הצדדים כי המבקש הוזמן כדין לדין שכן ההזמנה לדין נמסרה לו ביד.

ב"כ המבקש טוען כי מדובר בטעות של המבקש לעניין יום הדיון. ברע"פ 9142/01 סוראיה איטליא נ' מדינת ישראל

(להלן - עניין סוראיה איטליא) קבע ביהמ"ש כי טעות מעין זו אין בה כדי להצדיק אי הופעה לדיון.

"על-מנת לשכנע את בית-המשפט כי יש עילה טובה לביטול פסק-הדין ולהניע את גלגלי המערכת השיפוטית מחדש, האפשרות האחת היא שהמבקש יראה כי יש נימוק של ממש לאי-התייצבותו לדיון. **שכחה של מועד הדיון לבדה, אפילו אם אירעה בתום-לב, אינה יכולה להצדיק אי-הופעה לדיון** (ראו ר"ע 418/85 הנ"ל [5]). **דין דומה יחול לגבי טעות משרדית של עורך-הדין המייצג נאשם או לגבי טעות הנובעת מחוסר תשומת-לב של הנאשם עצמו.**" (א.ט.ג. - הדגשה שלי).

תכליתו של סעיף 240 לחסד"פ, כפי שמציין ביהמ"ש בעניין סוראיה איטליא, הינה ייעול ההליך הפלילי בעבירות קלות. ניתנת במסגרתו אפשרות לנאשם, אם הוא בוחר בכך, שלא להיות נוכח בעת הדיון כך שזה יתנהל בהיעדרו. הדין קובע שבמקרה כזה יראוהו כמודה בכל העובדות אשר בכתב-האישום, משמע: **על הנאשם לדעת שאי-התייצבות כמוה כהודאה.**

עם זאת, כאמור, ביהמ"ש יעתר לבקשה לביטול פסה"ד אם עלול להגרם למבקש עיוות דין, גם אם אי התייצבותו נבעה מרשלנות בלבד.

במקרה דנא ב"כ המבקש צרף את רישיונו של המבקש, ממנו עולה כי ביום ביצוע העבירה, 12.9.17, לא חלה חובת הליווי האמורה בדו"ח, בגינה הורשע המבקש.

נוכח האמור, הותרת פסק הדין על כנו תגרום למבקש עיוות דין שכן הוא לא ביצע את העבירה המיוחסת לו בדו"ח.

לסיכום, הבקשה מתקבלת.

הכרעת הדין וגזר הדין מבוטלים.

ניתנה היום, ה' טבת תשע"ח, 23 דצמבר 2017, בהעדר הצדדים.